

Hvad nytt? Hvad nytt?

I Eksjö är det stadens tidning, som frågar så, men den får också svara sjelf. Här frågar nu litet hvar, synnerligen sedan man läst historien om riddaren Epsteins galoscher, hvilka för närvarande i Stockholm äro betraktade som kötsliga kusiner med »lyckans galoscher», dem sal. Andersen lemnade efter sig. Och ingen vill bli skyldig sig sjelf svaret — därför gå så många till »Mindre teatern».

Der får man dock ej se galoscherna, de äro hofvet förbehållna. Naturligtvis är det endast på bonade golf eller turkiska mattor, de kunna gå för sig sjelf. Riddaren Epstein — på hans kort ser man fem ordnar som hänga på en trollstaf under namnet — har en hel bok full med bref och fullmakter från europeiska och asiatiska furstehof, och får han ej ett svenskt och ett norskt blad också i den boken nu när han uppträdt både för Norges och Sveriges kung, så frukta vi för allvarsamma förvecklingar med de potentater som utnämnt hr E. till riddare af sina ordnar och trollkarl vid sina hof.

Folket, som går på Mindre teatern, har i synnerhet haft glädje åt att se hur hr E., liksom Hin Håle, kan »göra sig hård» för kulor och krut. Ja, sjelfve »kanonmannen», som visade sig i Paris i fjol och som alla tidningar omtalat, är endast en elev af hr Epstein — så säger åtmiustone denne — och nog bör det vara lättare att få tag i en stor kanonkula än i en eller par små bösskulor. Vi andra, om ej hr Epsteins konst borde afköpas honom och sedan ingå i vår beväring militära uppfostran. Det skulle betydligt underlätta vår krigsföring i en framtid.

I Norge visade hr E. sig, liksom här, uppfatta hvad som för dagen lefver och rör sig i folkets hjertan. Här fann han, att det var värnepligten, der var det halshuggningarna. Också halshög han en karl helt oförhappandes på teatern i Drammen, och det ha vi sett afritadt i den norska »Ny Illustreret Tidende».

Vi måste ju då i vår tur rita af hans »värnepligt». Den sköter han som en karl. Planschen visar hur det ser ut, icke ens texten hur det går till. Men nog värnar han sig så för de kulor, som skjutas mot hans bröst, att han håller dem i hand när skottet brunnit af, det ha många åskådare ju sett med egna ögon!

Ofvan för krigsscenen visar planschen några fredligare bilder. Till venster hur en herre upptäcker att hans »gamlade hatt» är nästan så god som sjelfva Emskilda banken, dernäst ser man riddaren framtrolla den galliska tuppen, något som ej nationalförsamlingen i Frankrike kunde åstadkomma. Derpå se vi honom taga en fogel flygfärdig ur ägget, en synnerligen stor konst, som många reformifrare tro sig känna i grund. Sist synes en herre, som med naturlig förvåning återfinner sin klocka hängande vid roten af en krukväxt, hvilken inför hans ögon dragits upp ur krukans. Der har hr E. gått till roten med frågan.

Och nu taga vi afsked af den mäktige trollkarlen och hans förvånade kunder. Nu ha vi, liksom medbrodern i Eksjö, sjelfva både frågat och svarat »Hvad nytt? Hvad nytt?»